

[Gottschalck-Hansen.]

sydlige Jylland — synes jeg, det havde været helt all right, om ministeren kunne sige ja til vort ændringsforslag om placeringen i Haderslev.

Jeg skal ikke gentage den argumentation, jeg har fremført for denne placering, men vore landsmænd i dette område skal vide, at der også tænkes på dem og deres specielle problemer, og jeg synes, at der ud over de universelle opgaver, som henlægges til et universitet, er en ganske speciel opgave som kulturvogter og -værner i et grænseområde.

Jeg deler fuldt og helt ministerens bemærkning om, at man ikke kan fuldføre et universitet ét sted, uden at igangsættelse påbegyndes andre steder. Ministeren har også ved anden lejlighed sagt — og det er jeg også enig i — at man ikke kan have noget frit svævende enkelt fakultet, men at universiteterne skal udbygges. Dog behøver det ikke at være efter den læst, det system, som hersker i København. Der er allerede forskel på Københavns og Århus universiteter. Jeg mener f. eks. for at tage mit eget område, at der ikke skal flere teologiske fakulteter i Danmark; to kan sagtens klare den side af sagen. Der kan være andre ting, man kan se på, men det er enkeltheder.

Vi fastholder vore ændringsforslag og kan alene af den grund ikke stemme for den af det ærede medlem hr. Morten Lange foreslåede dagsorden. Vi mener, at vort forslag er saglig rigtigt, og at det viser en sømelig hensyntagen til vore landsmænd, og det samstemmer faktisk med det, som langt det overvejende flertal i det høje ting i deres hjertes inderste mener. Når der ikke er nogen tidsfrist — og det har ministeren ret i; der er ikke nogen tidsfrist for, hvornår igangsættningen skal finde sted — kan jeg ikke se, at det kan være forbundet med aktuelle økonomiske konsekvenser, at man allerede nu i lovsform fastsætter, at det fjerde universitets første fakultet, et humanistisk, skal bygges i Haderslev.

Helge Larsen: Jeg skal ganske kort på min gruppes vegne anbefale at stemme imod den foreslåede dagsorden.

Morten Lange: Også denne gang skal jeg da gerne slå fast, at jeg er enig med den højtærede minister i de fleste af hans helhedsbetragtninger om helhedsplanlægning, også i de bemærkninger, han fremsatte om, at denne evindelige nummerering af universiteter formodentlig ikke var så forfærdelig ønskelig. Jeg tror, at det er ganske rigtigt. Disse bygningsværker vil i vid udstrækning komme til at skyde op samtidig.

Jeg skal til den højtærede ministers orientering gøre opmærksom på, at når jeg i mit dagsordensforslag har refereret til et eventuelt sjette universitet, er det fuldstændig på linje med dagsordensforslagets delegering af en undersøgelsesret til planlægningsudvalget, som mig bekendt skulle have en lejlighed til at udtale sig også om antallet. Men det er min egen fuldstændig faste tro, at det vil ende med seks, så det er ikke noget, der skiller os.

På den anden side bør man gøre det nogenlunde konsekvent, hvis man vil delegerer en bemyndigelse til at undersøge et område, men hvis nogen finder ud af, at nu er socialistisk folkeparti pludselig begyndt at prutte og gået ned til fem universiteter, er det de herrer og damer, der får denne opfattelse, som har taget fejl.

Så meget om det — og så endelig et par ord om, hvorfor jeg har stillet mit dagsordensforslag. Det er i virkeligheden ikke så uforståeligt, som det ærede medlem fru Lis Groes prøvede at gøre det til. Vi er i færd med halvvejs at lovgive gennem en betænkning. Som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen så klart sagde, og som det ærede medlem hr. Henry Christensen også sagde det, har ministeren i realiteten bundet sig til, at det fjerde universitet skal ligge i Sydjylland og begyndes med et humanistisk fakultet. Sådan bliver den højtærede ministers udtalelse opfattet — og med nogen ret. Det strider ganske vist mod, hvad den højtærede minister også siger om helhedsplanlægning, jævnsides opbygning o. s. v. Det er for at få skabt klarhed i denne sag, at jeg har stillet mit forslag, og jeg har indtryk af, at vi står i den situation, at en tilsyneladende enig betænkning senere kan blive brugt til at fastholde, at der er truffet en afgørelse, og så kan man få en lang